

ACC. N.R. M. 12321 :/.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Curt Wallin
Härad: Järrestad Adress: Gladsax
Socken: Vallby Berättat av vägarb. Alvar Rickard
Uppteckningsår: 1940 Född år 1903 i Sireköpinge

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

/.

Hur Jätten tog haren, innan han dog.

Den, som har byggt borgen, kallades Jätten. Han är avbildad på stenbilden.

Han har en hare i ena handen och en klubba i den andra. Gamla människor ha

omtalat, att Jätten sprang fatt haren, innan han dog. Det var det sista Jätten

gjorde, innan han dog. Med klubban, som han har i den andra handen, slog han ihjäl

haren.

ACC. N.R. M. 12321: 2

Landskap: Skåne Upptecknat av: Curt Wallin
Härad: Järrestad Adress: Gladsax
Socken: Vallby Berättat av: vägarb. Alvar Rickard
Uppteckningsår: 1940 Född år 1903 i Sireköpinge

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2.

Jättinnan kastade sten mot Bolshögs kyrka.

Jättens fru på Glimmingehus tog sten i sitt "la" och kastade mot Bolshögs kyrka.

Hon tålte inte klock-klängen. "en hon träffade inte. Stenen ligger ännu väster
om ^{i Stenhuset} Stenhuset. Den har cirka 50 kubiketers imehäll. Hon kastade den från Born-
holm.

ACC. N.R. M. 12321:3.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Curt Wallin
Härad: Järrestad Adress: Gladsax
Socken: Vallby Berättat av: vägarb. Alvar Rickard
Uppteckningsår: 1940 Född år 1903 i Sireköpinge

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3.

Jättens bild stympas, och flickan dödas av en takpanna.

En piga på gården hade generats över Jättens bild. Hon tog en sten och slog av manslemmen. Men i samma ögonblick föll där en tegelpanna ned från Stenhusets tak och slog ihjäl henne.

ACC. N.R. M. 12321:4

Landskap: Skåne Upptecknat av: Curt Wallin
Härad: Järrestad Adress: Gladsax
Socken: Vallby Berättat av: vägarb. Alvar Rickard
Uppteckningsår: 1940 Född år 1903 i Sireköpinge

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4.

Den svarte hunden var en varulv.

Berättarens mor hade arbetat vid Glimmingehus. Det talades bland folket mycket om en stor, svart hund, som visade sig om nätterna. När de gick genom parken om nätterna, sågo de hunden. Det var en varulv. Han hade ögon som klot. De sutto på skåft utanför huvudet, och voro som eldkulor, och skens herrakt i mörkret. Det var räligt att se i mörke. Hunden gick och följde folk. Men de blevo vilse. De bara sprang och kunde inte hitta rätt. Det var en vanlig människas, som blev varulv om natten. Han gick och sökte någon, som skulle säga till honom: Du är en varulv. Då skulle hunden säga: Ja, men nu kan du vara lika länge som jag har varit. Då blev varulven fri, och den andre blev varulv i stället.

ACC. N:R. M. 12321:5.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Curt Wallin
Härad: Järrestad Adress: Gladsax
Socken: Vallby Berättat av: vägarb. Alvar Rickard
Uppteckningsår: 1940 Född år 1903 i Sireköpinge

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5.

Ett möte med den svarte hunden.

Jordbruksarbetare Wetterberg, som nu har plats på Ingelstads gård i O. Ingelstad, bodde för en 15 år sedan i "mossahuset", Där Stålhammar nu bor. Han har berättat, att han kom mycket tidigt upp en morgon. Då var hunden där. Den var stor och svart och hade hemska ögon. Då tog Wetterberg sin livrem och slog till hunden. Men det var, som om han hade slagit i luften rakt igenom hunden. Den stod där lika bra. Men när han märkte det, sade han: Jaså, du är av den sorten. Packa dej iväg, annars skall jag i Guds namn packa iväg dej. Och i samma ögonblick var hunden försvunnen.

ACC. N:R M. 12321:6.

Den brinnande hagtornen vid Skårsbacken.

Erland Persson i Rogamad brukade tala om ,att den hagtorn, som står vid "Skårsbacken" /= norr om Rogamad väster om Rogamadesäinken/ Skårsvägen kallas vägen mellan Norre Kvarn och Stenkilasons/. Där den går genom Skårsbacken, är en djup skärning/brukade brinna. Erland sade, att han ofta sett den brinna, när han gick till gården/= Glimmingehus/ tidigt på morgonen. Jag var liten då, när jag hörde honom berätta det. Jag var rädd att gå förbi trädet, ty jag trodde, att där bodde troll under trädet.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6.

ACC. N:R M. 12321: 7.

Ålnahöed.

Den högsta backtoppen på åsen vid Rogemad kallas Ålnahöed /= ållhuvudet/.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7.